

§ 9. Udlevering kan ikke ske, hvis strafansvaret eller adgangen til at fuldbyrde straf for den pågældende handling ville være forældet efter dansk ret.

§ 10. Udlevering kan kun ske på følgende vilkår:

- 1) Den udleverede må ikke drages til ansvar eller udleveres videre til tredjeland for nogen anden strafbar handling begået før udleveringen end den, han er udleveret for, medmindre
 - a) justitsministeren tillader det efter § 20,
 - b) han, uanset at han i 45 dage uhindret har kunnet forlade det land, hvortil han er udleveret, har undladt dette, eller
 - c) han efter at have forladt landet frivilligt er vendt tilbage.
- 2) Den udleverede må ikke uden justitsministerens tilladelse underkastes straf forfølgning ved en særdomstol.
- 3) Dødsstraf må ikke fuldbyrdes for den pågældende handling.

Kapitel 3.

Behandlingen af sager om udlevering.

§ 11. Udlevering kan kun ske efter en anmodning, der indeholder oplysninger om tid og sted for den strafbare handling, dens beskaffenhed og de anvendelige straffebestemmelser.

Stk. 2. Med anmodningen skal følge udskrift af den beslutning om anholdelse eller fængsling eller af den dom, der danner grundlag for anmodningen.

§ 12. Medmindre justitsministeren allerede på grundlag af anmodningen og de oplysninger, der følger med denne, finder at burde nægte udlevering, sendes anmodningen til politiet på det sted, hvor den, som søges udleveret, har ophold. Politiet iværksætter derefter uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt. For denne undersøgelse gælder bestemmelserne i retsplejelovens 4. bog med de fornødne lempelser.

§ 13. Til fremme af undersøgelsen og for at sikre udleveringen kan de retsmidler, der

er omtalt i retsplejelovens kapitler 68, 69, 71 og 72, anvendes i samme omfang som i sager vedrørende lovovertrædelser af tilsvarende art, der forfølges her i landet.

§ 14. Når der iværksættes undersøgelse efter § 12, skal der beskikkes en forsvarer for den, som søges udleveret, medmindre den pågældende selv vælger en forsvarer. I øvrigt finder reglerne i retsplejelovens kapitel 66 om beskikkelse og valg af forsvarer tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Udgifter til beskikket forsvarer og andre sagsomkostninger afholdes af det offentlige, medmindre retten under særlige omstændigheder bestemmer, at de skal betales af den, som søges udleveret.

§ 15. Efter afslutningen af den undersøgelse, der omtales i § 12, forelægges spørgsmålet om udlevering justitsministeren til afgørelse.

Stk. 2. Træffer ministeren beslutning om udlevering, skal den pågældende samtidig med, at der gives ham meddelelse om beslutningen, gøres bekendt med adgangen til domstolsprøvelse efter § 16 og med fristen for fremsættelse af anmodning herom.

§ 16. Den, der efter justitsministerens beslutning skal udleveres, kan forlange, at politiet indbringer spørgsmålet om beslutningens lovlighed for retten på det sted, hvor han opholder sig.

Stk. 2. Anmodning herom skal fremsættes inden 3 dage efter, at beslutningen er meddelt den pågældende. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan justitsministeren tillade, at beslutningen indbringes for retten, selv om anmodning herom først fremsættes efter fristens udløb.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse. Kære til landsretten kan kun ske inden for en frist på 3 dage. Bestemmelsen i retsplejelovens § 949, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 17. Medmindre den pågældende giver afkald på at indbringe beslutningen om udlevering for retten, kan han ikke udleveres før udløbet af den frist på 3 dage, som nævnes i § 16. Indbringes beslutningen for retten, kan udlevering ikke ske, før beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse.